Küss ja mõõk sul antaks kätte,
Pañaks wahi putka ette;
Küssil pañaks paijun otsa,
Seisa sääl mõned tuñid wälja
Küll sina siis seda aru saad:
Kui suur heä on Hiumaa,
Hiumaal ja härra all.
Hiu-ga suures sadamas,
Kus neid laewu tehtaks ka,
Hiu härra liigsed laewad,
Seiswad suured suñelid,
Kahe mastiga kaljased.
Neil on pitkad prigi laewad,
Widawad prahi lastisid.
Lääwad aga laewad liisapunti,
Sääl on wiis ja weno laewa,
Ja on kuus ja kroonu laewa,
Sääl on seitse sõa laewa,
Sääl on kaheksa kaul alaewa,
Sääl on meie „Kaspar" kaa,
Laskis ankru meresse.
Hakas põhast puhuma



Jast aga ilma tegema, (ehitama)
Loodest lunda loppima,
Wesikaarest wihma wiskama:
Rillas laewa, rullas laewa
Rullas alla rellingi
Cooleks lõi ta preidi puksi,
Katki lõi ta taagli wallid,
Katki-ga lõi ta kliiwri poomid,
Rullas katki ruuli ratta.
Siis no on küll häda käe:
Tüürmañ hüidis logeris,
Ei ta mõistnud tüüri ruuli;
Kapten karjus kajütist;
Tootsman pääs preidi pääl:
Olgem kapsad meie poisid!
Kuulgem pää kaln sees,
Et tei wõite waadata,
Weel oma wiga paranda (aidata).
Kus oli Dihkel madruseks;
Dihkel kõige kapsem pois,
Istub raa nuki pääl,
Hüial wahwast wastu sääl: